

A vén kutya

Hol volt, hol nem volt, volt a világon egy ember, ennek az embernek volt egy kutyája. A kutya már nagyon öreg volt, nem bírt harapni, csak ugatni. Egyszer az ember kint áll a ház előtt a feleségével, s azt mondja neki:

- Én ezt a kutyát agyonütöm, nem bírja már a húst rágni.

A felesége könyörgött, ne tegye, de az ember nem állt rá, csak amellett volt, hogy agyonüti. A kutya ezt meghallotta, nagyon szomorú lett.

Kiment az erdőbe a farkashoz, elpanaszolta neki, mit mondott a gazdája.

Azt feleli a farkas:

- Ne búsulj semmit, majd segítek én a bajodon. Hanem mit adsz?

A kutya odaigérté neki a gazdája bárányát, megegyeztek. Azt mondja a farkas:

- Majd ha a gazdád kijön a feleségével, és kihozzák a kisgyereket is, leteszik a bokorba, te feküdj a bokor másik felére, én felveszem a gyereket, elszaladok veled, te meg gyere utánam. Leteszem az út közben, te meg hozd vissza az erdő szélére. Azután majd nem lesz bántódásod!

Úgy is tettek. Mikor a gazda kihozta a kisgyereket, a farkas ellopta, az apja meg az anyja nagyon sírt utána. Egyszer csak látják ám, hogy hozza a kutya a gyereket. Hazahívták aztán a kedves jószágot, mindjárt jól is tartották. Főztek neki kását kolbásszal, kihoztak egy párnát meg egy dunnát, jó helyet csináltak neki.

Jó dolga volt most már, azt gondolta, semmi baj nincs. Hát jön ám egyszer a farkas a bárányért! Hát a kutya ugat-e? Ugat ám! Annyira ugatott, hogy a farkas elszaladt, amint szaladt, azt kiabálta:

- Megállj, gyere csak ki még egyszer az erdőbe, majd meglakolsz akkor!

A kutya nem is mert egyedül kimenni, nem talált mást csak egy háromlábú sánta macskát, vele ment ki. Már messziről látta a farkas meg a vaddisznó, hogy jönnek, nem tudták sehogy sem eltalálni, hogy mi az, amit a kutya hoz. Azt gondolták, egy nagy követ gurít, s egy karddal - a macska farkával - meg hadonász össze-vissza. Nagyon féltek, a vaddisznó egy bokor alá bújt, a farkas meg egy fára mászott fel. Mikor a kutya meg a háromlábú macska odaért, nem talált senkit. Egyszer meglátja a macska, hogy a vaddisznó az orrával mozgatja a bokor alsó levelét, a macska odaugrott, nagyon beleragaszkodott, mert azt gondolta, hogy égér. A vaddisznó sivalkodott:

- Aú, aú! Ahol a bűnös a fán! Én nem bántottam senkit!

Akkor a vaddisznó elszaladt, vissza se nézett többet, a kutya meg a macska felnézett a fára, meglátták a farkast, a farkas meg elszégyellte magát, s összebarátkozott velük. Még most is élnek, ha meg nem haltak.